

Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE OPĆEG SUDA (prvo vijeće)

23. studenoga 2015.*

„Tužba za poništenje – Smjernice o državnim potporama za zaštitu okoliša i energiju za razdoblje 2014.-2020. – Udruženje – Nepostojanje izravnog utjecaja na članove – Nedopuštenost“

U predmetu T-670/14,

Milchindustrie-Verband eV, sa sjedištem u Berlinu (Njemačka),

Deutscher Raiffeisenverband eV, sa sjedištem u Berlinu,

koje zastupaju I. Zenke i T. Heymann, odvjetnici,

tužitelji,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju K. Herrmann, T. Maxian Rusche i R. Sauer, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom zahtjeva za poništenje komunikacije Komisije od 28. lipnja 2014. pod nazivom „Smjernice o državnim potporama za zaštitu okoliša i energiju za razdoblje 2014.-2020.“ (SL C 200, str. 1.), u dijelu u kojem sektor mljekara i proizvođača sira (NACE 10.51) nije naveden u Prilogu 3. toj komunikaciji,

OPĆI SUD (prvo vijeće),

u sastavu: H. Kanninen, predsjednik (izvjestitelj), I. Pelikánová i E. Buttigieg, suci,

tajnik: E. Coulon,

donosi sljedeće

* Jezik postupka: njemački

Rješenje

Okolnosti spora

Pobijane smjernice

1 Europska komisija 28. lipnja 2014. usvojila je komunikaciju pod nazivom „Smjernice o državnim potporama za zaštitu okoliša i energiju za razdoblje 2014.-2020.“ (SL C 200, str. 1., Prilog A1., u daljnjem tekstu: pobijane smjernice).

2 Točka 3.7.2. pobijanih smjernica određuje uvjete koji trebaju biti ispunjeni za dobivanje potpora koje dodjeljuju države članice u obliku smanjenja financiranja potpora za električnu energiju iz obnovljivih izvora (u daljnjem tekstu: olakšice) kako bi se smatrale spojivima s unutarnjim tržištem u smislu članka 107. stavka 3. točke (c) UFEU-a. Stavak 185. pobijanih smjernica predviđa kako slijedi:

„Potpore bi trebale biti ograničene na sektore čiji je konkurentni položaj izložen riziku zbog troškova proizšlih iz financiranja potpore za energiju iz obnovljivih izvora kao funkcija njihova električnog intenziteta i izloženosti međunarodnoj trgovini. U skladu s time, potpore se mogu dodijeliti jedino ako poduzetnik pripada sektorima iz Priloga 3. Taj se popis namjerava upotrebljavati samo za prihvatljivost za ovaj određeni oblik naknade.“

3 Bilješka br. 85 na dnu stranice pobijanih smjernica koja je ubačena na kraju predzadnje rečenice stavka 185. glasi:

„Komisija smatra da ti rizici postoje za sektore koji su suočeni s intenzitetom trgovine od 10% na razini EU-a kad električni intenzitet tog sektora dosegne 10% na razini EU-a. Uz to, sličan rizik postoji i u sektorima suočenima s izloženosti trgovini koja je manja, ali iznosi najmanje 4%, i koji imaju mnogo veći električni intenzitet od najmanje 20% ili koji su gospodarski slični (npr. na temelju zamjenjivosti). Jednako tako, sektori nešto nižeg električnog intenziteta, ali koji iznosi najmanje 7%, i koji su suočeni s vrlo visokom izloženosti trgovini od najmanje 80% bili bi suočeni s istim rizikom. Na tom je temelju sastavljen popis prihvatljivih sektora. U popis su uvršteni i ovi sektori jer su gospodarski slični popisanim sektorima i jer se u njima proizvode održivi proizvodi: lijevanje čelika, lakih metala i obojenih metala [...]; uporaba posebno izdvojenih materijala [...].“

4 Članak 186. pobijanih smjernica propisuje:

„Osim toga, kako bi se uzelo u obzir to da određeni sektori mogu biti heterogeni u pogledu električnog intenziteta, država članica može uključiti poduzetnika u svoj nacionalni program [za dodjeljivanje smanjenja troškova koji proizlaze iz potpora za obnovljivu energiju] ako taj poduzetnik ima električni intenzitet od najmanje 20% i pripada sektoru s intenzitetom trgovine od najmanje 4% na razini Unije, čak i ako ne pripada sektoru s popisa iz Priloga 3. [pobijanih smjernica] [...].“

5 Prilog 3. pobijanih smjernica (u daljnjem tekstu: Prilog 3.), pod naslovom „Popis prihvatljivih sektora u okviru [odjeljka] 3.7.2.“, nabraja gospodarske sektore u kojima se poduzetnici mogu koristiti olakšicom za koju Komisija smatra da je spojiva s unutarnjim tržištem a da pojedinačno ne trebaju postići određeni električni intenzitet.

6 Prilog 5. pobijanih smjernica (u daljnjem tekstu: Prilog 5.), pod nazivom „Sektori rudarstva i prerađivačke industrije koji nisu uključeni na popis iz Priloga 3., a imaju trgovinski intenzitet izvan EU-a od najmanje 4%“, nabraja određene gospodarske sektore koji se ne nalaze u Prilogu 3., a čiji se

poduzetnici mogu koristiti olakšicom za koju Komisija smatra da je spojiva s unutarnjim tržištem jer pojedinačno postižu električni intenzitet od 20%. Među tim sektorima nalazi se i sektor djelatnosti mljekara i proizvođača sira (NACE 10.51) (u daljnjem tekstu: mljekarski sektor).

Tužitelji

- 7 Tužitelji Milchindustrie-Verband eV i Deutscher Raiffeisenverband eV dvije su grupacije čiji je cilj zastupanje i obrana interesa njemačke mljekarske industrije i njemačkih poduzetnika iz poljoprivredno-prehrambenog sektora. Članovi Milchindustrie-Verbanda su poduzetnici i zadruge koji u Njemačkoj osiguravaju oko 95% opskrbe mlijekom i 100% količine izvoza. Među članovima Deutscher Raiffeisenverbanda nalaze se poduzetnici koji su aktivni u trgovini poljoprivrednim proizvodima kao i u preradi i prodaji životinjskih i biljnih proizvoda, među kojima i mlijeka.

Postupak i zahtjevi stranaka

- 8 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 19. rujna 2014. tužitelji su pokrenuli ovaj postupak te od Općeg suda zahtijevaju da:
- poništi pobijane smjernice u dijelu u kojem mljekarski sektor nije naveden u Prilogu 3.;
  - naloži Komisiji snošenje troškova.
- 9 Komisija je zasebnim aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 4. prosinca 2014. istaknula prigovor nedopuštenosti na temelju članka 114. Poslovnika Općeg suda od 2. svibnja 1991. Ona od Općeg suda zahtijeva da:
- odbaci tužbu kao nedopuštenu;
  - naloži tužiteljima snošenje troškova.
- 10 Tužitelji su 19. siječnja 2015. podnijeli očitovanja na prigovor nedopuštenosti. Oni od Općeg suda zahtijevaju da odbije prigovor nedopuštenosti na temelju članka 114. stavka 4. prvog podstavka Poslovnika od 2. svibnja 1991. i da nastavi s postupkom.

Pravo

- 11 U skladu s člankom 130. stavkom 1. Poslovnika Općeg suda, ako to tuženik zatraži, Opći sud može odlučiti o nedopuštenosti ili nenadležnosti bez ulaženja u raspravljanje o meritumu.
- 12 U ovom slučaju Opći sud smatra da raspolaže s dovoljno podataka u spisu te je odlučio da ne treba nastaviti s postupkom.

Uvodna razmatranja o predmetu spora

- 13 Tužitelji zahtijevaju poništenje pobijanih smjernica jer mljekarski sektor nije naveden u Prilogu 3. iako on prikazuje intenzitet trgovine i električni intenzitet veći od 10%. Tužitelji ističu da je Prilog 3. iscrpan i da njemačko zakonodavstvo treba vjerno prenijeti njegov sadržaj. Također, sektori navedeni u Prilogu 3. nalaze se na popisu 1. Priloga 4. Erneuerbare-Energien-Gesetz (njemački Zakon o obnovljivim izvorima energije) od 21. srpnja 2014. (BGBl. 2014 I, str. 1066., u daljnjem tekstu: EEG 2014.), koji se odnosi na sektore koji se mogu koristiti olakšicama. Za poduzetnike iz sektora nabrojanih u Prilogu 5., među kojima je i mljekarski sektor, koji se nalaze na popisu 2. Priloga 4. EEG-u 2014., članak 64. tog

zakona predviđa strože uvjete za dodjelu olakšica. Posljedično, samo rijetki mljekari ispunjavaju stroge uvjete kako bi se mogli koristiti olakšicom, što ozbiljno prijeti međunarodnoj konkurentnosti i opstojnosti oko 80% njemačkih mljekara.

Dopuštenost

- 14 Najprije treba podsjetiti da su, prema sudskoj praksi, tužbe koje podnesu udruženja ili grupacije dopuštene u trima slučajevima, to jest kada oni zastupaju interese osoba koje su i same ovlaštene pokrenuti postupak, ili kada se pojedinačno razlikuju zbog utjecaja na vlastite interese kao udruženja ili grupacije, osobito ako je njihova pregovaračka pozicija pogođena aktom čije se poništenje traži, ili, konačno, kada im zakonska odredba izričito priznaje niz proceduralnih ovlasti (vidjeti u tom smislu presudu od 18. ožujka 2010., Forum 187/Komisija, T-189/08, Zb., EU:T:2010:99, t. 58. i navedenu sudsku praksu).
- 15 Tužitelji u ovom slučaju, s jedne strane, ne navode nijednu odredbu koja bi im priznala postupovna prava u pogledu pobijanih smjernica i, s druge strane, ne pozivaju se na to da su imali osobitu ulogu u pregovorima prilikom njihova usvajanja. Stoga, kao što to Komisija opravdano ističe i tužitelji priznaju, dopuštenost tužbe ovisi o jednom pitanju, a to je mogu li poduzetnici koji djeluju u mljekarskom sektoru i koje zastupaju tužitelji (u daljnjem tekstu: zastupani poduzetnici) biti ovlašteni zatražiti poništenje pobijanih smjernica s obzirom na to da mljekarski sektor nije naveden u Prilogu 3.
- 16 Nadalje treba spomenuti da, u skladu s člankom 263. stavkom 4. UFEU-a, svaka fizička ili pravna osoba može pod uvjetima utvrđenima u prvom i drugom stavku navedenog članka pokrenuti tužbu protiv akta čiji nije adresat u dvjema alternativnim situacijama, to jest u slučaju kada se predmetni akt izravno i osobno odnosi na nju te protiv regulatornog akta koji se izravno odnosi na nju, a ne podrazumijeva provedbene mjere.
- 17 Stoga treba ispitati potpadaju li zastupani poduzetnici u pogledu pobijanih smjernica pod jednu od dviju situacija iznesenih u prethodnoj točki, što Komisija osporava. S obzirom na to da obje hipoteze pretpostavljaju izravan utjecaj pobijanog akta na tužitelje, najprije treba ispitati taj kriterij.
- 18 U tom pogledu treba istaknuti da se izraz „koji se izravno odnosi na nju“ pojavljuje u jednakom obliku u dvjema hipotezama predviđenima člankom 263. podstavkom 4. UFEU-a te je ponovljen u članku 230. stavku 4. UEZ-a, pri čemu potonji sadržava samo prvu hipotezu. Sud je već presudio da pojam izravan utjecaj koji počiva na drugoj od navedenih hipoteza ne može biti predmet strožeg tumačenja od onog koje proizlazi iz prve hipoteze (vidjeti u tom smislu presudu od 25. listopada 2011., Microban International i Microban (Europe)/Komisija, T-262/10, Zb., EU:T:2011:623, t. 32.). Nijedan element ne omogućuje smatrati da u ovom slučaju uvjet izravnog utjecaja treba biti predmet manje strogog tumačenja u slučaju kada pobijane smjernice čine zakonodavni akt koji ne sadržava provedbene mjere.
- 19 Komisija ističe da pobijane smjernice ne utječu izravno na zastupane poduzetnike, što tužitelji osporavaju.
- 20 Treba istaknuti da, prema ustaljenoj sudskoj praksi, uvjet prema kojem se na fizičku ili pravnu osobu akt treba izravno primjenjivati, koji je predviđen člankom 263. stavkom 4. UFEU-a, zahtijeva da osporavani akt proizvodi izravno učinke na pravnu situaciju pojedinca i ne daje diskrecijsku ovlast adresatima te mjere koji su zaduženi za njezinu provedbu, s obzirom na to da je ona potpuno automatska i proizlazi isključivo iz propisa Unije, bez primjene drugih posrednih pravila (vidjeti presudu od 13. ožujka 2008., Komisija/Infront WM, C-125/06 P, Zb., EU:C:2008:159, t. 47. i navedenu sudsku praksu).

- 21 Isto vrijedi i kada postoji samo teoretska mogućnost da adresati ne postupe u skladu s aktom Unije, pri čemu njihova namjera da djeluju u skladu s njime nije dvojbena (presude od 5. svibnja 1998., Dreyfus/Komisija, C-386/96 P, Zb., EU:C:1998:193, t. 44. i Glencore Grain/Komisija, C-404/96 P, Zb., EU:C:1998:196, t. 42.; vidjeti također u tom smislu presude od 23. studenoga 1971., Bock/Komisija, 62/70, Zb., EU:C:1971:108, t. 6. do 8. i od 17. siječnja 1985., Piraiki-Patraiki i dr./Komisija, 11/82, Zb., EU:C:1985:18, t. 8. do 10.).
- 22 Stoga treba ispitati proizvode li pobijane smjernice izravno takve učinke na pravnu situaciju zastupanih poduzetnika, što Komisija osporava.
- 23 U tom pogledu treba podsjetiti da Komisija može usvojiti smjernice o izvršavanju svojih diskrecijskih ovlasti, osobito u području državnih potpora. U mjeri u kojoj ne proturječe odredbama Ugovora, indikativna pravila koja sadržavaju obvezuju instituciju (vidjeti u tom smislu presude od 24. veljače 1987., Deufil/Komisija, 310/85, Zb., EU:C:1987:96, t. 22.; od 24. ožujka 1993., CIRFS i dr./Komisija, C-313/90, Zb., EU:C:1993:111, t. 34. i 36. i od 15. listopada 1996., IJssel-Vliet, C-311/94, Zb., EU:C:1996:383, t. 42.).
- 24 Stoga je Komisija usvajajući pobijane smjernice prihvatila i obvezu, koju je u načelu dužna ispuniti, kao što je to navedeno u samim smjernicama, izvršavanja svojih diskrecijskih ovlasti kako bi ocijenila usklađenost predviđenih potpora s unutarnjim tržištem. Osobito se zalagala ne smatrati usklađenom bilo koju olakšicu koju dodjeljuje država članica u korist sektora koji nije naveden u Prilogu 3. i smatrati usklađenom s unutarnjim tržištem olakšicu dodijeljenu poduzetniku koji čini dio sektora nabrojenog u Prilogu 5. samo ako on postigne električni intenzitet od 20%.
- 25 Međutim, prethodno navedeno ne znači da se pobijane smjernice izravno odnose na zastupane poduzetnike.
- 26 Najprije, u pogledu zastupanih poduzetnika koji se koriste olakšicom o kojoj je Savezna Republika Njemačka obavijestila Komisiju i za koju potonja nije bila donijela odluku o usklađenosti s unutarnjim tržištem prije datuma početka primjene pobijanih smjernica, jasno je da se one, kao što to ističu tužitelji, u skladu sa svojim stavcima 246. i 247., primjenjuju od 1. srpnja 2014. do 31. prosinca 2020. na sve potpore o kojima odlučuje Komisija, čak i ako su priopćene prije 1. srpnja 2014. Komisija stoga ne može primijeniti pobijane smjernice u pogledu takve olakšice osim odlukom na temelju članka 4. stavaka 2. i 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, svezak 8., poglavlje 4., str. 16.), ili odlukom o otvaranju službenog istražnog postupka iz članka 108. stavka 2. UFEU-a, ili, konačno, odlukom o zatvaranju tog postupka na temelju članka 7. Uredbe br. 659/1999. To su odluke koje mogu izravno pogoditi zastupane poduzetnike utvrđujući da olakšica koja im ide u prilog nije usklađena s unutarnjim tržištem jer mljekarski sektor nije nabrojen u Prilogu 3. Zastupani poduzetnici mogu osporavati zakonitost tih odluka pred Općim sudom i osobito zastupati tezu da je mljekarski sektor trebao biti naveden u Prilogu 3.
- 27 Kao drugo, u pogledu zastupanih poduzetnika koji se koriste olakšicom što ju je Savezna Republika Njemačka priopćila Komisiji i za koju je potonja smatrala da je spojiva s unutarnjim tržištem prije datuma početka primjene pobijanih smjernica, treba istaknuti da, u skladu s njihovim stavkom 250., Komisija predlaže nužne izmjene postojećih potpora kako bi se uskladile s navedenim smjernicama najkasnije do 1. siječnja 2016. Kao što je to Komisija opravdano istaknula, države članice mogu slijediti ili odbaciti te prijedloge jer nisu vezane pobijanim smjernicama. U slučaju kad bi se slijedio Komisijin prijedlog, svi pravni učinci u pogledu zastupanih poduzetnika proizašli bi iz postupaka predmetne države članice, koji bi se mogli, prema potrebi, osporavati pred nadležnim nacionalnim sudovima. U slučaju kad bi predmetna država članica odbacila Komisijin prijedlog, svi pravni učinci u pogledu zastupanih poduzetnika proizlazili bi samo iz obveze prekida kao posljedice moguće Komisijine odluke da, u skladu s člankom 19. stavkom 2. Uredbe br. 659/1999, otvori službeni istražni

postupak predviđen člankom 108. stavkom 2. UFEU-a. Zastupani poduzetnici mogli bi ponovno osporavati zakonitost takve odluke pred Općim sudom i osobito isticati da je mljekarski sektor trebao biti naveden u Prilogu 3.

- 28 Kao treće, u pogledu zastupanih poduzetnika koji se koriste olakšicom koju Komisija može smatrati nezakonitom potporom jer je bila dodijeljena bez priopćavanja i Komisija ju je ispitala nakon datuma početka primjene pobijanih smjernica, treba istaknuti da Komisija može primjenjivati spomenute smjernice u pogledu takve olakšice samo na temelju odluka spomenutih u gornjoj točki 26., a zastupani poduzetnici mogu biti izravno pogođeni samo takvom odlukom, koju mogu, prema potrebi, osporavati pred Općim sudom.
- 29 Konačno, kao četvrto, u pogledu moguće odluke države članice da ne dodijeli nove olakšice u korist sektora koji nisu nabrojani u Prilogu 3., Komisija opravdano ističe da bi se u tom slučaju radilo o suverenoj odluci odnosno države članice.
- 30 Doista, postojanje pobijanih smjernica ne sprečava državu članicu da priopći Komisiji novu olakšicu u korist sektora koji nije naveden u Prilogu 3., bilo zato što nakon objašnjenja predmetnih poduzetnika ocijeni da određeni sektor ispunjava uvjete da bi se našao na popisu u navedenom prilogu, bilo zato što ocijeni da Komisija ne može valjano utvrditi te uvjete. Svakako je vrlo vjerojatno da će Komisija, primjenjujući pobijane smjernice, usvojiti odluku u smislu članka 7. stavka 5. Uredbe br. 659/1999 ako utvrdi da je predviđena olakšica potpora nespojiva s unutarnjim tržištem. U svakom slučaju, sama takva odluka može prouzročiti izravne pravne učinke u pogledu poduzetnika koji su trebali imati koristi od te olakšice. Ti poduzetnici mogu, jednako kao i država članica na koju se to odnosi, pred Općim sudom osporavati osnovanost odluke koju je Komisija usvojila i osobito isticati da je mljekarski sektor trebao biti uključen u Prilog 3.
- 31 Taj zaključak neće oslabiti argument tužitelja iz njihovih očitovanja o prigovoru nedopuštenosti prema kojem je već prilikom usvajanja pobijanih smjernica bilo jasno da je Savezna Republika Njemačka „od riječi do riječi“ ugradila Prilog 3. u svoje zakonodavstvo iz područja olakšica na način da se sudska praksa spomenuta u gornjoj točki 21. može primijeniti u konkretnom slučaju.
- 32 O ovom pitanju tužitelji ističu da je Komisija u prosincu 2013. otvorila službeni istražni postupak u pogledu njemačkog zakonodavstva iz područja olakšica i da je izrazila sumnje u zakonitost olakšica predviđenih izvan sektora čelika i aluminijsa. Razradu pobijanih smjernica stoga su pratili intenzivni pregovori Komisije i njemačkih tijela u pogledu popisa sektora koji se mogu nalaziti u Prilogu 3. Unatoč tužbi za poništenje protiv odluke o otvaranju službenog istražnog postupka, podnesenoj 28. veljače 2014., njemačka su tijela, s jedne strane, navela da žele postići kompromis, a s druge strane da će novo njemačko zakonodavstvo u području olakšica biti vrlo usklađeno sa smjernicama koje su u izradi, to jest poštovati će njihove upute.
- 33 Međutim to ne znači da će sudska praksa spomenuta u gornjoj točki 21. biti primjenjiva u ovom slučaju, suprotno onomu što smatraju tužitelji.
- 34 Kao što je to navedeno u gornjoj točki 30., kada države članice nisu vezane pobijanim smjernicama ni obvezne priopćiti Komisiji olakšice koje ne poštuju uvjete što ih je potonja predvidjela, mogućnost da navedene države članice zadrže ili usvoje nacionalni propis koji nije u skladu sa smjernicama ne može se smatrati samo teoretskom. U svakom slučaju, tužitelji uopće ne objašnjavaju zašto bi države članice i osobito Savezna Republika Njemačka bile obvezne prema zakonu ili činjenicama prihvatiti pravila koja je Komisija nametnula izvršavajući svoje diskrecijske ovlasti usvajanjem pobijanih smjernica.
- 35 Prethodno navedeno potvrđeno je činjenicom da je, kao što to sami tužitelji navode, Savezna Republika Njemačka podnijela tužbu za poništenje Općem sudu protiv odluke o otvaranju službenog istražnog postupka koju je Komisija usvojila u pogledu njemačkog zakonodavstva u području olakšica koje su postojale prije EEG-a 2014. U okviru tužbe koju je naknadno povukla (rješenje od 8. lipnja 2015.,

Njemačka/Komisija, T-134/14, EU:T:2015:392), Savezna Republika Njemačka mogla je osporavati Komisijinu prethodnu procjenu o olakšicama koje je namjeravala dodijeliti, a ta je procjena, prema mišljenju samih tužitelja, bila jednaka onoj koja proizlazi iz pobijanih smjernica.

- 36 U takvim okolnostima, činjenica da su njemačka tijela najavila da će prilagoditi svoje zakonodavstvo u području olakšica kako bi ga uskladila s pobijanim smjernicama prije njihova usvajanja, čak i ako se dokaže, ne znači da su smjernice imale izravan učinak na zastupane poduzetnike.
- 37 U svakom slučaju, ova situacija vrlo je različita od onih iz sudske prakse spomenute u gornjoj točki 21.
- 38 Presude Bock/Komisija, točka 21. *supra* (EU:C:1971:108) i Piraiki-Patraiki i dr./Komisija, točka 21. *supra* (EU:C:1985:18) odnose se na zahtjeve za poništenje dviju odluka kojima je Komisija dopustila određenim državama članicama, na njihov zahtjev, da primjenjuju zaštitne mjere za proizvode iz određenih zemalja. Sud je smatrao da su, s obzirom na to da su tijela predmetnih država članica navela da će primjenjivati zatražene zaštitne mjere, poduzetnici na koje se te mjere trebaju primjenjivati bili izravno obuhvaćeni Komisijinim dopuštenjem.
- 39 U konkretnom slučaju Savezna Republika Njemačka ne treba nikakvo Komisijino dopuštenje za usvajanje zakonodavstva u području olakšica kako bi ono bilo usklađeno s pobijanim smjernicama ili obavještavanje Komisije o olakšicama koje s njima nisu usklađene, za razliku od država članica na koje se odnose zaštitne mjere spomenute u gornjoj točki 38., koje trebaju Komisijino dopuštenje kako bi nametnule te mjere. Potencijalni korisnici olakšica koje Savezna Republika Njemačka nije dodijelila nisu, dakle, obuhvaćeni pobijanim smjernicama na način sličan onomu na koji su to bili poduzetnici koji trebaju podržati predmetne zaštitne mjere.
- 40 Što se tiče presuda Dreyfus/Komisija, točka 21. *supra* (EU:C:1998:193) i Glencore Grain/Komisija, točka 21. *supra* (EU:C:1998:196), one se odnose na tužbe za poništenje odluka upućenih ruskim i ukrajinskim tijelima kojima je Komisija odbila financiranje isporuke određenih poljoprivrednih proizvoda pod uvjetima posebnih cijena. Uzevši u obzir kritičnu gospodarsku i financijsku situaciju koja prijete Ruskoj Federaciji i Ukrajini kao i pogoršanje njihove prehrambene i medicinske situacije, plaćanje isporuka moglo se izvršiti samo financiranjem od Unije te je Sud mogućnost predmetnih tijela da izvrše ugovore o isporuci u skladu s uvjetima cijena koje je osporavala Komisija i da stoga odbiju navedeno financiranje smatrao posve teoretskom.
- 41 U ovom slučaju ne postoji nijedan razlog zbog kojeg bi se smatralo da se Savezna Republika Njemačka nalazi u kritičnoj situaciji analognoj onoj država spomenutih u gornjoj točki 40. u skladu s kojom ona ima samo jednu tek teoretsku mogućnost da ne slijedi pobijane smjernice, primjerice obavještavanjem Komisije o olakšicama koje su nespojive sa smjernicama.
- 42 Iza svega prethodno navedenog proizlazi, s jedne strane, da, suprotno onomu što ističu tužitelji, Savezna Republika Njemačka nije ni pravno ni činjenično obvezna prilagoditi svoje zakonodavstvo u području olakšica kako bi ga uskladila s pobijanim smjernicama i, s druge strane, da pravna situacija zastupanih poduzetnika nije izravno pogođena neuvršćavanjem mljekarskog sektora u Prilog 3.
- 43 Budući da zastupani poduzetnici nisu izravno pogođeni pobijanim smjernicama, nije potrebno ispitati jesu li pojedinačno pogođeni ni jesu li navedene smjernice regulatorni akt koji ne zahtijeva mjere izvršenja kako bi se odlučilo da ti poduzetnici nisu ovlašteni tražiti njihovo poništenje.
- 44 Iz toga slijedi da se tužitelji ne nalaze u jednoj od situacija koja bi, u skladu sa sudskom praksom spomenutom u gornjoj točki 14., omogućila proglašenje tužbe udruženja ili grupacija dopuštenom.
- 45 Ovu tužbu stoga treba odbaciti kao nedopuštenu.

Troškovi

- 46 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, svakoj stranci koja ne uspije u postupku nalaže se snošenje troškova, ako je postavljen takav zahtjev. Budući da su tužitelji izgubili spor, valja im naložiti snošenje troškova u skladu s Komisijinim zahtjevom.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (prvo vijeće)

rješava:

- 1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.**
- 2. Milchindustrie-Verband eV i Deutscher Raiffeisenverband eV snose, osim vlastitih troškova, i troškove Europske komisije.**

U Luxembourggu, 23. studenoga 2015.

Tajnik
E. Coulon

Predsjednik
H. Kanninen